

Mene ni bilo

Ne čakaj na vikend je zgovoren stavek, s katerim mama dveh otrok in uspešna poslovna ženska v svoji knjigi nagovarja predvsem ženske. Tiste, ki se sprašujemo, ali je mogoče uskladiti delo, družino in čas zase. Maja Golob ni teoretska motivatorica, temveč ženska, ki na podlagi lastnih napak spoznava, da sanjska služba in ljubezen najbližjih nista ključni za srečno življenje.

Sprašuje: **MATEJA ROSA**

Foto: **ROMAN ŠIPIČ**

Vsi nosimo maske. Kakšno ste si za ta intervju nadeli vi?

Nimam občutka, da bi nosila kakršno koli masko. Zadovoljna sem s tem, kar sem in kako živim: »*What you see is what you get!*« (Kar vidiš, to dobiš! op. p.)

V letih, ko večina zdajšnjih mladih še živi pri starših, ste vi imeli sanjsko službo v hitro rastočem podjetju. Pri 30 ste bili direktorica marketinga za enajst držav. To je po današnjih standardih uspeh!

Tudi takrat, pred 15 leti, je bil uspeh. Ujela sta se čas in priložnost. Skupaj s podjetjem smo rasli tudi zaposleni in le od mene je bilo odvisno, kako bom priložnost izkoristila, koliko sem pripravljena vložiti. In bila sem ravno prav ambiciozna. Vedno sem si želela potovati, spoznavati nove ljudi in države. V marketingu sem našla svojo strast in marketing je moja strast še zdaj. A danes na uspeh gledam drugače: uspeh je zame to, da lahko živim tako, kot želim. Da se lahko tako v službi kot v zasebnem življenju posvečam temu, kar imam rada.

Kljub vsem ugodnostim, ki vam jih je služba ponujala, vas ni več osrečevala.

S partnerjem sta ustanovila lastno podjetje za direktni marketing. Ste kot ekonomistka prej preračunali, koliko je tveganje?

Ekonomistka sem le po izobrazbi. (smeh) Zanimivo je, da o lastnem podjetju nisem razmišljala do razgovora s svetovalcem, ki je opravljal razgovore med zaposlenimi. Na vprašanje: »Kje se vidite

Livija Dolanc, prva direktorica Studia Moderna, vam je dejala, da človeku nič ne koristi, če je še tako dober in ogromno zna, če nihče ne ve, da obstaja. Je blefiranje danes pomembnejše od znanja?

Blefiranje je tek na kratke proge. Ključni razlikovalni element direktnega marketinga, s katerim se ukvarjamo, je, da naročnik v vsakem trenutku ve, kakšen učinek prinaša denar, ki ga vlaga v marketing. Naše delo je imelo učinke in to smo lahko dokazali ter si tako tlačkali pot.

In čeprav vama je tudi na samostojni poti marsikdo zavidal uspehe,

sta v sebi borila bitko, za katero ni vedel nihče. Kako je to, da nista mogla imeti otrok, vplivalo na vaju in vajino delo?

Še bolj sva se zakopala v delo. Podjetje je prvih osem let zelo hitro raslo. Delo se je multipliciralo in naju požiralo. Ker želja po otrocih ni bila uresničena, sem iskala izhod, bežala in se še bolj zatekala k delu. To, da ne morem vsega načrtovati, je bil zame šok. Tudi ko sva z Acom preizkusila zunajtelesno oploditev (IVF), sem bila prepričana: to narediš in zanosiš. Potem pa ugotoviš, da ne gre tako ...

»Vprašala me je, kateri so moji hobiji, kaj imam rada. Nisem ji znala odgovoriti. Nisem imela hobijev, nisem vedela, kaj imam rada. Mene ni bilo. Razdajala sem se naročnikom in družini, pogovarjala sem se lahko o vsem, razen o sebi.

čez pet let?« sem kot iz topa odgovorila: »V lastnem svetovalnem podjetju!« In seme je bilo posejano. V istem letu mi je umrl tudi oče, kar mi je dalo misliti in me spodbudilo, da z uresničitvijo svoje vizije ne smem čakati. Ko sem odhajala iz podjetja, sem kolegom poslala citat Marka Twaina: »Čez dvajset let boš bolj občudoval vse tisto, česar nisi storil, kot tisto, kar si. Zato dvigni sidro, izpluj iz varnega pristana. Razširi svoja jadra ...« In to sem storila. Pri 30 sem si to lahko privoščila. Sama, brez družine, brez otrok. Ni bilo tveganja. Preprosto – poskusiš.

Preobremenjenost me je pripeljala do roba izgorelosti. Že ko mi je zazvonil telefon, me je stiskalo, šlo mi je na jok, ker sem imela vse natempirano. Pred novim letom nisem več zmogla. Zrušila sem se pod pritiskom.

Po osmih letih čakanja pa so se vam uresničile tudi sanje o družini. Najprej je v vaše življenje posvetila deklica Luna, nato še sin Luka. A poleg materinstva je svoje terjalo tudi podjetje ...

V nekem trenutku je bilo vsega preveč: bilo je proti koncu leta, ko se načrtujejo aktivnosti in podpisujejo pogodbe za naslednje leto, potekajo aktivnosti za tekoče leto, potem je prišel veseli december. V meni se je že dolgo nabiralo nezadovoljstvo. Preobremenjenost me je pripeljala do roba izgorelosti. Že ko mi je zazvonil telefon, me je stiskalo, šlo mi je na jok, ker sem imela vse »natempirano«. Pred novim letom nisem več zmogla. Zrušila sem se pod pritiskom. In za to je bila precej kriva moja želja po nadzoru. Imela sem občutek, da je vse na meni, hkrati pa sem si to ustvarjala sama, saj sem hotela imeti vse pod kontrolo. V resnici bi morala prepustiti kolegom, da opravijo svoje delo, in zaupati, da ga bodo

opravili po najboljših močeh. Tega takrat žal nisem znala.

Toda fizični kolaps ni spremenil vašega načina življenja. Kaj vas je premaknilo?

Fizični kolaps je vplival na to, da smo reorganizirali poslovanje podjetja. Pomemben premik v mojem osebnem življenju pa se je zgodil na vikendu za telo in dušo v organizaciji učiteljic nie (*vadba, ki povezuje telo, um in dušo, op. p.*) in iz radovednosti sem šla na individualni pogovor k intuitivni zdravilki Sandri. Povedala sem ji, da imam sicer vse, kar sem si kdaj želela, da pa vsakič, ko dosežem zadani cilj, že iščem novega. Nikoli se ne zadovoljim. S preprostim vprašanjem: »Ali si srečna?« mi je porušila vse. Vprašala me je, kateri so moji hobiji, kaj imam rada. Nisem ji znala odgovoriti. Nisem imela hobijev, nisem vedela, kaj imam rada. Mene ni bilo. Razdajala sem se naročnikom in družini,

pogovarjala sem se lahko o vsem, razen o sebi. Mene namreč ni bilo.

Danes obstajate?

O, ja! Danes pa ja! (*smeh*) Ampak najprej sem morala narediti inventuro svojega življenja. Kaj si želim in česa ne, kaj in kdo me obremenjuje, pri tem pa biti povsem iskrena do sebe. Nato sem začela tlakovati pot do cilja, počasi, korak za korakom. Pri tem mi je zelo pomagala nia, ki je v moje življenje prinesla ravnovesje: na vadbi sem umirila um, prebudila telo in nahranila dušo.

Gre za meditacijo?

Niti ne; nia zelo lahkotno povezuje elemente plesa, tehnik samozdravljenja in borilnih veščin, tako da v eni uri vadbe sprostiš vso napetost, uravnovešiš svojo žensko in moško energijo in prebudiš svoj pravi jaz.

Kljub spoznanju, kako živeti, da bi bili srečni, se zdi, da se v vašem življenju vsakič znova ponavljajo iste napake. Kje ste zdaj – na vrhu ali na dnu?

Zdaj sem spet v nevarnosti, da se »zaciklam«! (*smeh*) Zato sem morala ponovno postaviti meje, koliko časa bom čemu posvetila, komu in čemu bom rekla ne, pa

tudi v podjetju smo prefiltrirali prioritete in aktivnosti. Nobeno ravnovesje ni dokončno, zato sem ves čas pozorna, da se znova ne ujamem v zanko.

Reči ne. Kako lahko človeka zavrneš na sprejemljiv način?

Preprosto rečeš ne. Bojiš se, da boš prizadel drugega, toda če tega ne storiš, prizadeneš sebe. Npr. če si preobremenjen, pa ne rečeš ne nečemu, kar bi to situacijo še poslabšalo, samo povečuješ stres. Zakaj? Tako kot spoštuješ drugega, tako moraš spoštovati in imeti rad sebe! Saj ni treba, da si do kogar koli nesramen. Prav je, da daš na prvo mesto sebe. In s tem, ko se odločiš, da nečesa ali nekoga ne boš sprejel v svoj življenjski prostor, pustiš prostor oz. odpreš vrata nečemu ali nekemu drugemu.

Imaš res lahko drugega rad šele takrat, ko dovolj ceniš sebe?

O tem sem se prepričala. Pred leti, ko sem prišla v vrtec po Luno, me je vzgojiteljica diskretno vprašala: »Ma kaj se dogaja pri vas doma?« Luna je bila vzkipljiva, ni se je dalo animirati, imela je probleme z drugimi otroki. V resnici se ni dogajalo nič kaj posebnega. Danes vem, da je Luna zrcalila mene. Zaradi preobremenjenosti sem bila vzkipljiva, tečna, zadirčna, in takšna je bila tudi ona. Preobremenjena mama ima velik vpliv na otroka, čeprav se tega ne zaveda. A njena stiska se zrcali v vedenju otroka.

Ampak če si mama vzame čas zase, ali to ne prinese s seboj tudi slabe vesti?

Pride tudi slaba vest pa otroci poskušajo: »Mama, zakaj spet greš?« Vendar sem hčerki lepo razložila: »Tako kot greš ti rada na plesne vaje in rada ustvarjaš, tako imamo tudi starši stvari, ki jih radi poč-

» Podjetje je prvih osem let zelo hitro raslo. Delo se je multipliciralo in naju požiralo. Ker želja po otrocih ni bila uresničena, sem iskala izhod, bežala in se še bolj zatekala k delu. To, da ne morem vsega načrtovati, je bil zame šok.

nemo.« In pač grem. Dvakrat na teden si vzamem uro zase in grem na nio, plesat. Brez slabe vesti. In ko se vrnem, so vsi veseli. (smeh) Če si sam pri sebi notranje zadovoljen, se to čuti in vidi tudi navzven, predvsem pa to čutijo otroci.

Kaj sta vas v teh letih naučila otroka?

Oči mi je odprla izkušnja, ko sem bila z Lukcem v bolnišnici in nisem vedela, ali bo preživel ali ne. Zavedela sem se, da mu nisem posvetila vsega časa, ki bi mu ga lahko, in spoznanje, da tega časa mogoče

nikoli več ne bo, je zelo bolelo. Zaveš se, kaj je v življenju pomembno. A časa ne žal moremo zavrteti nazaj niti ga kupiti. Lahko si ga le vzamemo. Lahko pa spremenimo sebe in svoj način življenja in s tem spremenimo tudi svoj mali svet. Šele ko postaneš iskren do sebe, si naredil prvi korak do življenja, po katerem hrepeniš.

... In česar ne moreš spremeniti, sprejmi?

Ja, ker drugih ne moreš spremeniti! Spremeniš lahko le sebe!

PRENOS DELNIC NA TRGOVALNI RAČUN PRI ILIRIKI ŠE MO
Posebne ugodnosti Ilirike za bralce Delovih ed

Vsem, ki boste izkoristili ugodnost Ilirike, bomo v času trajanja akcije podarili LETNI BREZPLAČNI DOSTOP do aplikacije Delo Ekspres.

K U P O N
15% POPUST
PRI PRENOSU DELNIC IZ K
V BORZNOPOSREDNIŠKI HIŠI

Ugodnost velja samo ob predložitvi originalnega kupona do izteka možnosti prenosa delnic iz KDD na trgovalni račun oz. najkasneje do 10. 2. 2017.